

13. HÍRLEVÉL

Rotary Club Szolnok

Alapítva: 1932. október 23. Újraalapítva: 1999. május 23.

2015. június

2014/2015. Rotary év

A 2015. június 13-i Charter évforduló ünnepség résztvevői

Balról jobbra: Czeglédi Sándor, Dr. Nagy Tibor, Kiss László, Papp István, Bóka Tamás, Dr. Kürti László, Sticz Ferenc, Dr. Deák Róbert, Sztupjár Péter, Dr. Szakács Attila, Antal Attila, Dr. Szalóki István, Lakatos László, Rakos Miklós, Dr. Mrena István, Dr. Szabó Attila.

TARTALOMJEGYZÉK

Elnöki beszámoló	2
Ifjúsági csereprogram	3
Előadókink voltak	11
Mécsesúsztatás	12
Charter ünnepség	14
Rotary Bál	16
Gulyásfesztivál	18

Adventi hangverseny	20
Halberstadti látogatás	21
Farsang	22
Borkinálás	23
Kormányzói látogatás	24
Rotary Meccénás Díj	28

ELNÖKI BESZÁMOLÓ A ROTARY CLUB SZOLNOK 2014-2015. ÉVÉRŐL

Kedves barátaim, klubtársaim!

Hogyan zajlott az újraalapított klub 16. éve? Milyen volt ez az elmúlt év? Röviden: gyors. Hosszabban: nagyon gyors.

A hosszú titkári évek után némi átfedéssel következett be egy „még titkár - már elnök” időszak, mostanság meg már a „még elnök és már titkár” fázisban voltak átfedések, így különösen gyorsan pörögtek az események. Itt nagyon sokat segített Nagy Tibor fantasztikus titkári munkája és segítsége.

Emlékszem, még nem olyan régen készültünk a mécsesúsztatásra, ahol Kiss József tartott előadást. Előtte elbicogtunk Tiszasülyig Horvát Gyula szervezésében és már jött is a Gulyásfesztivál, ahol támogatóinkat vendégteltük meg. Utána a Rotary-bál szervezése körül forgott a világ. Nem is eredmény nélkül, hiszen a jó szervezés, a klubtársak és a támogatóink révén egy igazán színvonalas rendezvény eredményeképpen a Minden Gyermeke Fontos Családbarát Egyesület részére több, mint 700 000.-Ft adományt adhattunk át.

Sikeresen túlestünk a kormányzói látogatáson, amin nemcsak az idei kormányzó, de Pénzes Ilona, a jövő évi első magyar női kormányzó is részt vett és igen elismerően nyilatkozott a szolnoki klub működéséről.

Decemberben következett menetrendszerűen a már jól bevált Adventi Forrált Bor kínálás, mely közel 230 000.- Ft összegű bevételeből az „Oltalom” Idősek Otthonát támogattuk. Ezzel párhuzamosan történt a Belvárosi Nagytemplomban az Adventi Jótékonyági Koncert, ott a 220 000.- Ft körüli bevételével támogattuk a Katolikus Karitászcsoport gyermekétkeztetési programját. Az évet a megszokott Adventi vacsora zárta.

Szalóki Pista bácsinak idén nem okoztak hosszú álmatlan éjszakákat a Rotary Mecénás Díj jelöltek tömegei, így a díj kiadása ez esetben elmaradt.

Januárban, Kardos Tamás „ÉleTKépek” kiállítás bevételeinek felajánlásával a Szolnoki Waldorf Iskolát és a Szolnoki Metszőkört eszközbeszerzéseit támogattuk, egyenként közel 300.000 és 600.000.-Ft-tal.

A hónap végén részt vettünk az RC Kecskemét bálján, ami jó alkalmat kínált arra, hogy országos szinten összehasonlítva is érezzük a saját bálunk kimagasló színvonalát.

Már több éve országos szintű rendezvényünk a farsang, ami - az előző évekhez hasonlóan - jól sikerült, biztos alapot jelent a csere-diák program finanszírozására, ugyanakkor egy kellemesen elvársolt estével is megörvendeztette a klubtagokat és vendégeiket.

Újabb lépcsőfokot jelentett a kapcsolatok kialakulásában a halberstadti klubtalálkozó is, ahol már barátként üdvözöltek minket, fantasztikus programmal kényeztettek el minket és szorgalmazták a viszontlátogatást is.

Ezzel egy időben zajlott egy új rendezvény is Kürti László szervezésében, egy kenutúra a Holt-Tisza vizén, társklub-támogató és családi programként.

Évzáró programként következett a Fröccskínálás, mely rendezvénnyel idén a Liget Otthont támogattuk.

Tagbővítés témakörben talán annyira nem sikerült jelentősen előrelépünk, a -2 fő visszapótlására történtek ugyan próbálkozások - számos előadó járt a klubban - de ennek realizálására még alighanem várnunk kell... Jobb egy csúnya gól, mint egy szép fölé lövés - tartja a mondás, nincs igazán kínzó kényszer a mennyiségi tagfelvételre, a tagság megtartása és aktivizálása is lehet jövőbeni feladat.

A projektek összességében sikeresnek voltak mondhatók, több, mint 2.200.00.- Ft adomány került jó kezekbe...

Az előző elnök hathatós tevékenysége révén egy gazdaságilag is stabil klubot vehettem át és bízom benne, hogy ezt a stabilitást megőrizve adhatom tovább a stafétabotot Szakács Attilának.

Köszönöm!

Antal Attila
elnök (2014-2015)

BRAZÍLIÁBÓL JÖTTEM

Isaque

Augusztus 8-án érkeztem Magyarországra. Arra emlékszem, hogy a repülőtéren nem tudtam olvasni semmit. Abban a pillanatban tudtam, hogy nagyon más lesz a tartózkodásom itt. Azt gondoltam, hogy fogom megtanulni ezt a nyelvet?

Szerencsére, először elmentem a nyelvi táborba. Tanultam egy kicsit magyarul. Később ide jöttem Szolnokra. Néztam az augusztus 20-i ünnepséget. Találkoztam az osztálytársaimmal. Fociztam. Jártam a kondiba. Csináltam egy filmet. Negyedik lettem a film versenyen. Énekeltem Brunóval. Táncoltam Marianával. Örültem. Szomorú lettem is. Hi-

deg lett. Nagyon hideg lett! De nekem volt egy jó kabatom. Gyorsan jött a második nyelvi tábor. Többet tanultam. Jött február, amikor segítettem szervezni a farsangot. Elmentem Budapestre. Ismertem sok magyar várost. Elmentem az első Európai Túrára. A Másodikra. Ismertem az egész Európát. Elmentem a kedvenc magyar zenekarom koncertjére. Élveztem. Találkoztam velük. Magyarul beszéltem velük. Csináltunk fényképet. Első lettem a nyelvi versenyen. Elbúcsúztam a barátaimtól. Nagyon szomorú lettem. Most a végén vagyok. Most mindenki lassan elmegy. Most mindenki lassan marad. Nagyon fáj. De mindennek vége egyszer. De tudod mi a legjobb? Most már tudok magyarul beszélni! És a fiú, aki augusztusban érkezett Magyarországra sokat változott. A jobb irányba.

Hogyan lettem óriás!

Itt találkoztam más cserediákokkal is. Azt gondoltam, hogy egy diák csoport lesz, de egy család lett! Most vannak a testvéreim!

Nagyon szépen köszönöm a nagyon kellemes tapasztalást! Majd találkozunk!

All the best,

Isaque Seneda

Váci utca, Váci utca...

Bruno, Isaque és Mariana

A MEXIKÓI CSEREGYEREK

Hangulat

elutazok 13 ezer kilométerre, 1 évre, nem látom a szüleimet, a tesómat, a barátaimat és sorolhatnám. Persze ezzel minden cserediák így van, ez így természetes. Az utat Mexikóvárosig Papp Orsival és Kapitány Eszterrel tettük meg és onnan mindannyian mentünk a városunkba.

Engem az első családom, a Cuspinera család, Marianna szülei a reptéren vártak. Azonnal megismertem Őket, hiszen a hajnali időpont ellenére, mosolygós arccal egy nagy „magyaros” plakátot tartottak a kezükben: „Üdvözljük a Mexikó Mátyás”. Nagyon kedvesek, aranyosak voltak és már a hazafele úton megpróbálták mindent megtenni, hogy jól érezzem magam. És ez egészen januárig így volt. A host testvéreim és a papám beszéltek angolul, de a mamám nem. Az elején ez nem volt egyszerű, de pont ennek volt köszönhető, hogy napról napra többet értettem spanyolul. Az iskolám Colegio Castlefield volt, ez egy nagyon jó magániskola. Itt Mexikóban a jobb anyagi körülmények között lévő családok gyerekei csakis magániskolába járhatnak. Az állami iskolák színvonala nagyon alacsony. Az iskolarendszer egész más, mint itthon, hiszen pár kötelező tantárgy van csak (pl. mexikói történelem, angol) a többi tantárgyat pedig mindenki az érdeklődési körének megfelelően választja. Minden hónap végén vizsgáznak a diákok, ezen a vizsgán kívül felelni vagy dogát írni nem szoktak. E tekintetben nagyobb a szabadságuk, mint nekünk itthon. És milyen kicsi a világ, az én mexikói iskolámba egy magyar lány is járt. Ő nem cserediák volt, a szüleivel már régóta kinn élnek.

Az iskolában az első napokban néztek rám, mint egy csodabogárra, hiszen sokan azt sem tudták, hogy hol van Magyarország. Nagyon kedvesek, barátságosak voltak és sokat segítettek abban, hogy gyorsan beilleszkedjek. Általánosságban igaz, hogy a mexikói emberek nagyon barátságosak, kedvesek, ebben hasonlítanak ránk. És nagyon vidámak is, ebben már kevésbé hasonlítunk rájuk. Itt a szegény ember is mosolyog, örül annak, ami van neki és nem panaszkodik minden percben.

A megérkezésem után pár héttel egy közös táborban megismerkedhettem a DISTRICT összes cserediákjával, azokkal is, akik az én városomban tanultak. A cserediák év alatt egy cserediáknak a másik cserediák egy biztos pont, egy kapocs, hiszen mindenki ugyanazokkal a kihívásokkal, problémákkal szembesül. Sokat tudunk egymásnak segíteni.

Már az első hónapokban az Iskola, a Család és a Rotary Klub révén is nagyon sok programban volt részem. Voltam 15 éves

szülinapon, ami itt Mexikóban egy kisebb fajta lakodalom. Megünnepeltük a Mexikói Függetlenség napját, ami egy nagy piros betűs ünnep. Családok összejönnek, és együtt ünnepelnek. Beöltöztünk tradicionális mexikói öltözetbe és úgy buliztunk. A Rotary Klubbal több jótékonyági rendezvényen is részt vettem, szegényebb gyerekeket, kórházakat támogattunk jótékonyági munkával.

A mexikói szappanoperák Magyarországon nagyon népszerűek, hát én bejutottam az egyik legnépszerűbb forgatására is. Persze én nem ismertem a mexikói színészeket, de nagyon érdekes volt.

A sport az iskolai élet alapvető része, mindenkinek kötelező. Az iskolámban sajnos kosárlabda csapat nem volt, így a focicsapatba kerültem. E mellett minden nap jártam edzőterembe, aminek köszönhetően 1 év alatt több mint 10 kg-ot fogytam és nagyon sokat erősödtem.

A mexikói közbiztonságról nagyon sok rosszat lehet otthon hallani. Én szerencsére ezt nem tapasztaltam meg kinn. Bár az is igaz, hogy olyan lakóparkban laktam, ahol 70 ezer ember élt (mint teljes Szolnok)

Decemberben az összes cserediákkal elutaztunk a Ruta Mayara, ami 2 hetes mexikói körút Mexikóvárostól egészen le Cancunig, a guatemalai határig. Voltam Playa del Carmenben, Meridában, Chitzen Itzaban, Palenqueben és még sorolhatnám. Úsztam delfinnel, láttam sok szép azték és maya piramist és együtt voltam az összes cserediákkal. Kell ennél jobb? Életem egyik legjobb élménye volt, amire mindig szívesen fogok visszagondolni.

December utolsó 2 hetét is Cancunban töltöttem a családommal. 32 fokban, a pálmák alatt töltöttem a karácsonyt és a szilvesztert is. Felejthetetlen élmény volt ez is.

Januárban következett az izgalmas családcseré, így én is átköltöztem a 2. családomhoz, ahol a host mamámmal és a host öcsémmel laktunk. A lakás nem volt messze az iskolától, de mivel a mamám dolgozott, sokat voltunk egyedül. Sőt egyedül közlekedtem busszal a lakás és az iskola között. Egyáltalán nem volt veszélyes, a buszsofőrök ismertek és mindig a lakás ajtaja előtt tettek le. Megbízta bennem és egyedül utazhattam, persze minden előre megbeszélte szabályt be kellett tartani. A klubomban működik egy Interact Klub, ahová a korombeli gyerekek, vagy akár nálam fiatalabbak ismerkednek a rotary

Mexikói cserediákok

Így várták Matyit Pueblában

szellemmel és már ilyen fiatal korban bekapcsolódnak a jótékonykodásba. A host öcsémmel én is minden csütörtökön aktívan részt vettem az üléseken.

Nagy élmény volt a sulinkban megrendezett Valentin Nap, amelynek egyik fő attrakciója volt, hogy aki akarta, odaadhatta a titkos levelét az iskola postásának. Ezen a napon Ő kézbesítette a címzetteknek a leveleket. Ebben a levélben mindenki bevallhatta névtelenül, ha tetszik neki valaki. Én is kaptam 4 levelet ☺

A második családomnál beteg lettem, mert állítólag ettem egy romlott ételt. Hát elég rosszul voltam, de a host anyukámtól kaptam egy nagyon jó gyógyszert és pár nap alatt jobban is lettem, mehettem iskolába. Ha itt Mexikóban valaki beteg lesz, akkor elsőként nem orvoshoz mennek, hanem a patikába. Ha az ott kapott gyógyszer nem lesz hatásos, akkor mennek csak el orvoshoz. A host tesóm is beteg volt, de Ő sokkal jobban. Injekciót kellett kapnia minden nap. Ezt vagy az anyuka vagy a szomszéd adta be neki. Egyik nap senki sem volt otthon, nekem megmutatták hogyan kell és kénytelen voltam én. Sikerült ☺

Februárban már egyre inkább spanyolul beszéltem és nem angolul, otthon is, az iskolában és a cserediákokkal is. Nagyon örültem, amikor megdicsérték a „spanyolomat”.

Tavasszal aztán elindultak az utazgatások. A Klubommal, a Rotaracttal, az iskolámmal nagyon sok szép és érdekes helyre eljutottam. Többször elutaztam Veracruzba, ahova Roberto hívott meg, aki pár évvel ezelőtt volt Szolnokon cserediák. Meglepő, de még mindig nagyon jól beszél magyarul.

Rotary Konferencián is részt vettem, ahol igazi, autentikus me-

xikói ruhákban táncoltunk. Mi magyar cserediákok előadtuk a prezentációnkat Magyarországról népszerűsítve hazánkat. A konferencia jó alkalom volt, hogy a cserediákokkal találkozhattunk és egy kicsit szomorú is volt, mert több cserediáktól végleg el kellett búcsúznunk, hiszen velük többet már Mexikóban nem találkozunk.

Az utolsó családomhoz április közepén költöztem. Ők igazi rotarysok, hiszen a házuk átmeneti szállás volt a városunkba átmenetileg tartózkodó cserediákoknak. Ez a család is nagyon kedves és odaadó volt, mindent, sőt még annál többet is megtettek értem. Cserediák évem alatt mindhárom családommal szerencsém volt, hiszen anyukám helyét anyukám, apukám helyett apukám voltak Ők, amiért nagyon hálás vagyok.

A mexikói ételek finomak, ízletsek, bár számomra néha túl erősek voltak. A kedvencem a casadías volt minden formájában, amit most már én is profin el tudok készíteni.

A cserediák év legszomorúbb időszak a vége, amikor minden nap valaki hazautazik, és azoktól kell elbúcsúzni, akik a családuk volt ebben az egy évben. De egyszer mindennek vége, ahogyan ennek a kalandnak is.

Mexikóban éltem 319 napot, szereztem 319 új barátot. Rátaláltam 3 új családra, új testvérekre. Önmagam is jobban megismertem, alkalmazkodtam és jól éreztem magam egy idegen kultúrában. Kicsit én is mexikói lettem.

Tudom azt is, hogy ennek itt nincs vége, hiszen a barátaimmal (a világ minden tájáról) tartani fogom a kapcsolatot, ahogyan a családjaimmal is. Bízom abban is, hogy rövidesen újra láthatom majd őket.

MINDENKINEK szívből ajánlom ezt a programot, mert rengeteget kaphatunk, de adhatunk is a segítségével.

Köszönöm a szolnoki Rotary Klubnak és a családomnak, hogy ez velem megtörténhetett.

Adios!

Sticz Mátyás

Sej, a mi lobogónkat...

„WELCOME DOMINIK!”

Tisztelt Rotary Klub!

Dominik a cserediák

„Sikerült Amerika! Méghozzá az egyik legszebb állam, Washington!”- még emlékszem, hogy így kiáltottam fel közel egy éve, amikor megtudtam a nagy hírt. Az itteni cserediák évetem ennél érdekesebbre még álmodni sem mertem volna...

De a történet egészen visszanyúl az indulásig, 2014. augusztus 19-ig. Tudtam nagy út áll előttem, de azzal is tisztában voltam, hogy ha eljutok Wenatchee-be (a host-városomba, az alma fővárosába) egymagam minden segítség nélkül, akkor már az első akadályt átugrottam. Amikor megérkeztem a párizsi reptérre kisebb akadályba ütköztem (az első átszállási helyemre). Ugyan az ősök elláttak térképtől kezdve mindennel, az egyetlen ellenségem az idő volt, ugyanis mindössze kb. 1 órával volt arra, hogy ennek a „kis” reptérnek az egyik végéből eljussak a másik végébe. Rohantam ahogy csak tudtam, nem érdekelt, ha egyszerre éppen többen is néztek, hogy hova siet ugyan ez az „elegáns úriember abban a gyönyörű zakóban” kezében egy kisebb bőrönddel. Egy bő óra buszozás és metrózás után végre megtaláltam a kapumat és kisebb galibával, de becsekkoltam! Végre fenn voltam a repcsin, és már csak Seattle-ben kellett átszállnom. Már messziről kiszúrt egy idős házaspár, hogy Rotarys cserediák vagyok, hála a zakónak. Jót beszélgettem velük, azt is megtudtam, hogy elsőnek azt hitték, hogy én vagyok az új cseregyerekük, de sajna el kellett őket szomorítanom, hogy én megyek tovább Wenatchee-be. A megérkezés pillanata felejthetetlen maradt számomra, hiszen hatan is vártak a reptéren. Az meg már a csúcok csúcsa volt amikor megláttam a két táblát, amire az volt írva, hogy „Welcome Dominik”.

Amerikai foci

Az első családomnál az egyik, host-lánytesvérem szobáját kaptam meg. Nem éppen a legfiúsabb, de annál hangulatosabb. Miután kipakoltam a dolgaimat megkérdezték, hogy mit szeretnék vacsorára, amire azt válaszoltam, hogy amerikai palacsintát. Elmentünk a Denny’s-be, tudniillik itt csinálják a legfinomabb palacsintát. Volt egy olyan menü ajánlat, hogy annyi palacsintát ehetsz, amennyit akarsz, és hát... másnap estig nem bírtam semmit sem enni.

Igyekeztem minden reggel korán kelni és este későn feködni, mert mindössze 525600 percet tölthetek kint Amerikában és tudtam, hogy minden elvesztegetett perc bűn. A fogadó Rotary klubomban már az első héten bemutatkoztam. Elégé furcsa volt, hogy nem a jól megszokott kis hangulatos pincében vagyok ismerős emberekkel, hanem egy teljesen új környezetben egy hatalmas teremben, ahol megközelítően úgy 100-an biztos voltunk minden egyes találkozón.

Augusztus végén elkezdődtek az amerikai foci edzéseim. Nem hittem volna, hogy ennyire meg fogom szeretni, és hogy ilyen jót fog tenni nekem. Meg kell hogy mondjam, itt teljesen máshogy néznek ki az edzések. Hét edzőnk van és napi 4-5 órában van edzés. Ezek hallatán jogos a kérdés, amit Tibi bácsi és önök is kérdeznek magukban: és mégis hogyan jut idő a tanulásra? Egyszerű, mint az egyszer egy: az edzők egyben a tanáraink is... és hát néha lehet velük üzletelni. Nem pénzre, vagy ilyesmire gondolok, hanem touchdownokra, vagy hogy éppen milyen teljesítményt nyújtasz edzésen. Szerencsére minden zökkenő mentesen ment.

Szeptember 2-án, elkezdődött az iskola! Ez egy kisebb traumaként ért, de ahogy beléptem a suliba minden negatív gondolatom elszállt. Egyszerűen nem akartam elhinni, hogy mindenki megszólít, vagy csak éppen leszólít, hogy „Dude what’s up?” Ami magyarul annyit tesz, hogy Hééé haver, mi a helyzet? Hat tantárgyat választottam. Igen, jól hallják, összesen csak 6 félélt! Minden egyes órán bemutatkoztam és minden órán kisebb ellenállásba ütköztem a családnévemmel, de hosszas próbálkozás után annyiba maradtunk, hogy elég lesz ha Dominiknak szólítanak.

Egyszer csak észre vettem, hogy Istenem már október van és még senkit nem kértem fel Home Coming-ra. Szerencsére már sok mindenkit ismertem addigra, ezért egy másik cserediákot kértem fel, aki Norvégiából származik. Ez az esemény csakis arról szól, hogy jól érezd magad, táncolj, nagyokat neved a barátaiddal. Mondanom sem kell, hogy kicsit meg voltam lepődve, amikor megláttam mennyien vagyunk az eseményen. 1000 diáknál is többen táncoltak egyszerre az iskolám óriási tornatermében.

Egy hét elteltével már Idaho-ban voltam (ahol a host-családom idősebbik lánya tanult). Amerikai foci meccset néztünk, amiről mindenki tudja, hogy Amerikában az egyik legnépszerűbb sport. Nem is volt meglepetés, hogy akkora stadionja

Festői táj

van csak az egyetemnek, mint otthon a profi foci csapatoknak.

Novemberben itt hagyomány, hogy nem borotválkozol az egész hónapban és mivel az én host-apukám is csinálta, ezért én is úgy éreztem, hogy végig kell csinálnom. November 18-án volt a 18. születésnapom és szerencsére a családom is fel tudott köszönteni reggel mikor felébredtem, ami nagyon jól esett. Mondanom sem kell, hogy kicsit rám jött a sírhatnék.

Decemberben eljött a családváltás ideje. Szerencsére egy nagyon aranyos, segítőkész családhoz kerültem, akik gyorsan befogadtak. A hónap közepén elmentünk Seattle-be a host-testvéreim egyetemének a kosármecset megnézni. Másnap pedig a Space Needle-be mentünk fel a csúcsra, hogy belásukuk Seattle-t madártávlatból. Az Új Évet néhány közeli barátommal és egy másik cserediákkal ünnepeltük majdnem úgy, mintha otthon lettünk volna. Januárban, amelyik hétvégén csak tudtam, elmentem síelni, mivel az itteni Rotary-klubom meglepett karácsonyra egy egész szezonra érvényes sibirlettel. Nagyvonalú ajándék volt tőlük, amit azzal háláltam meg, hogy kihasználtam minden centjét. A családom imádott túrázni és én velük tartottam hétvégenként. Sok környező hegyet megmásztunk, amit nagyon élveztem.

Április elején ismét családot váltottam. Szerencsére ők is ugyanolyan segítőkészek voltak, mint az előző két családom. Az első hét nagyon gyorsan eltelt és egyszer csak azon kaptam magam, hogy már Húsvét van. A család összes tagja hazajött eme ünnep alkalmából. Mondhatnám, hogy egy kicsit sokan voltunk (18-an). Tojás kereséstől futóversenyig minden volt. Pár hét elteltével a családom lánya otthagya az egyetemet

Seattle-ben és visszajött a városunk egyetemére. Ezzel kicsit összekavarodtak a dolgok. Először az itteni Rotary főnökével laktam két hétig, majd visszamentem a 2. host-családomhoz.

A zavarosra sikerült április után bíztam benne, hogy a május kitisztul. Még a hónap elején a biológia tanárommal elmentem pecázni. Igaz, hogy mindössze 1 pisztrángot fogtunk, annál jobban örültünk neki. Aztán a következő héten felkértem a város egyik legszebb lányát a végzősök táncára, amire nagy szerencsémre igent mondott- madarat lehetett volna fogatni velem örömben! A következő héten a családommal mályva cukrot sütögettünk és jókat beszélgettünk, de sajna ekkor kellett rádöbbsenem, hogy alig van már hátra néhány hetem a cserediák évemből. A búcsúzás nagyon nehéz, de enyhíti az, hogy otthon már várnak a szüleim és a barátaim.

Egy idézetet hagytam a végére, ami nagyon megfogott. Amerikában minden egyes nap, mikor felkeltem, erre gondoltam. Így hangzik: „Exchange isn't a year in your life, it's a life in a year”. Ami annyit jelent, hogy a cserediák éved nem egy év az életedben, hanem ez egy élet egy évben.

Ui.: Ha valaki azt mondja nekem másfél évvel ezelőtt, hogy Amerikában lehetek cserediák, akkor nagy eséllyel egy nagyszéles mosollyal annyit válaszoltam volna neki, hogy „egy álmod valószínűleg meg”. Ezúton szeretném megköszönni a szolnoki Rotary Club-nak és a családomnak, hogy segítettek az álmodat valóra váltani!

Üdvözzel: Szakács Dominik

A SHOW MEGY TOVÁBB...

A Rotary Club Szolnok 16. éve küld és fogad középiskolás korú gyerekeket a világ minden részéről.

Több mint 40 szolnoki diákunk közel 35 évet töltött a nagyvilágban. Ugyanennyi gyereket fogadtunk a világ minden részéről.

Nehéz ilyenkor megszólalni. Emlékek, arcok, az első magyarul kimondott gondolatok, a távoli levelek, amikben nyomon követhettük gyermekeink kinti sorsát, élményeiket.

Az idén Katona Gerda Kíra és Pogány Benedek készül egy évet eltölteni a tengeren túl. Mindketten Mexikóba tartanak. Belső Veronika Belgiumban vesz részt egy nyári Rotary Táborban.

Köszönet a fogadósülőknek, a „kiküldő” szülőknek, a fogadó iskoláknak (Verseghy Ferenc Gimnázium, ill. jövőre a Tiszaparti Római Katolikus Általános Iskola és Gimnázium), a „keresztapáknak”, minden résztvevőnek, támogatóknak.

Dr. Nagy Tibor

MARIANA RAQUEL CUSPINERA SANABIA

Mariana

Ez az év volt az egyik legjobb év az életemben. Soha sem gondoltam volna, hogy ilyen kedves embereket fogok megismerni és ennyi szép helyre juthatok el a cserediák évem alatt.

Két hihetetlen családdal laktam, nagyon sok él-ménnyel lettem gazdagabb velük. Nagyon türelmesek voltak velem, megmutatták nekem az országot, a nyelvet a szokásaikat és sok kedvességet kaptam tőlük.

Nagyon jó emberek, akiket nagyon tisztelek és szeretek. Köszönöm nekik ezt a csodálatos egy évet!

Sokat utaztam az egy év alatt. Jártam a Balatonnál Brunoval és Isaque-kal, valamint voltam Tószegen, Pécsen, Egereben, Bükkföldön, Győrben és Szegeden is.

Sok más országban is jártam az egy év során. A cserediák évem kezdetén mind a két családommal együtt Németországban jártam a sörfesztiválon. Voltam Ausztriában is az összes cserediákkal együtt, hogy meglátogassuk a Schönbrunni kastélyt ami igazán érdekes volt. Ausztriában még többször is jártam, voltam síelni kétszer is. Életemben először síeltem és láttam havat. Hihetetlen élmény volt. Az Európa túrán voltunk Angliában, Franciaországban és Németországban is. Nagyon izgalmas utazás volt az összes cserediákkal együtt. Egész idő alatt énekeltünk, játszottunk és beszélgettünk. Egy családdá váltunk az utazás alatt.

Amikor a mexikói szüleim Európába jöttek a magyar családom elvitt Olaszországba pár napra, hogy találkozhasak velük. Ki gondolta volna, hogy egy nap Olaszországban fogok eltölteni egy hétvégét a mexikói és a Magyar családommal?

Propelleres repülőn is ültem. Ezt mindig is ki akartam próbálni, elképesztő élmény volt. Éreztem az adrenalin és a izgalmat az egész testemen keresztül.

Sok új embert és helyet ismerhettem meg ez alatt az év alatt. Jó érzéssel tölt el, hogy az otthonomtól távol, a világ másik felén is van családom és otthonom is.

Az osztálytársaim is nagyon sok mindenben segítettek. Mindig magyarul próbáltak megtanítani és figyeltek rám, mindig segítettek annak ellenére, hogy ebben a matek tagzatos osztályban nagyon sokat kellett tanulniuk.

Londoni anzix

Azt is bátran mondhatom, hogy egy nagy nemzetközi család tagja vagyok, hiszen azok a cserediákok és osztálytársak akikkel ezt az évet eltölthettem – segítettek amikor szükségem volt rá, és velük beszélhettem meg minden problémámat vagy oszthattam meg velük az örömet – nemcsak a barátaim, hanem a családom.

Ez alatt az év alatt nagyon sokat tanultam. Már tudom értékelni mindazt,

amim Mexikóban van és már nincsenek előítéleteim sem. Már tudom milyen érzés kilépni a komfort zónámból és a megszokott környezetemtől kilépve egy teljesen más országban élni a családom nélkül. Megtanultam türelmesnek lenni és vigyázni magamra. Nagyon sok mindent tanultam és biztos vagyok benne, hogy a jövőben mindezt tudom használni és minden a javamra válik.

Mert ez az, amit egy cserediák csinál: új kultúrát, új embereket, új nyelvet, új szokásokat és új dolgokat ismer meg és mindemellett életre szóló élménnyel lesz gazdagabb távol az otthonától.

Köszönöm Magyarországot!

Mariana

Mariana cserediákok társaságában

FELEJTHETETLEN ÉLET EGY ÉVBEN

Egy évig távol lenni a családotól, barátaitól soknak hangzik, viszont mire a végéhez érsz, ami elég gyorsan megtörténik, olyan kevés időnek tűnik, hogy nem is érted miért nem hosszabb időre szól ez a program. 9 hónapja érkeztem Veracruzba, Mexikóba, és elmondhatom, hogy van egy nemzetközi családom, teli olyan emberekkel, akiket imádok és itt kell hagynom őket örökre, remélve, hogy egy nap még találkozunk.

Elképzelhetetlennek tűnik, hogy amikor visszamegyek a „rég életembe” minden ugyanolyan lesz. Egy év alatt az ember nagyon sokat változik, viszont ha cserediák vagy, akkor szorozd ezt meg öttel. Ez az év nekem nagyon sokat jelentett. Megtanultam értékelni a dolgokat, tisztelni és még jobban szeretni. Olyan embereket ismertem meg, akik egy év alatt nagyon közel kerültek a szívemhez.

Eljutottam gyönyörű helyekre és nagyon sokféle kultúrát ismertem meg. Imádtam cserediáknak lenni. Az elején nehéz volt, de ahogy a hónapok teltek, minden a szívemhez nőtt. Vannak dolgok, amiket csak akkor tudunk megérteni, ha megéljük azt. Ez az év ilyen volt. Sosem fogom elfelejteni mindazt, ami itt történt velem.

Szeretném megköszönni a Rotarynak és a családomnak, hogy itt lehettem, fantasztikus volt ez az év.

Üdvözzel:

Papp Orsi
Mexikó, Veracruz

Lobogók

Mexikói hangulat

Amit nem lehet elfelejteni!

EGY KÜLDŐ ÉS FOGADÓ ANYUKA GONDOLATAI

Ha bárki megkérdezné, hogy az elmúlt egy év tapasztalatával a hátunk mögött, belevágnánk-e még egyszer egy csereprogramba, biztosan igent mondanék. A Rotary Youth Exchange Long-Term Program a gyerekeknek megadja a lehetőséget, hogy egy másik országban új kultúrával, új nyelvvel, új emberekkel kerüljenek kapcsolatba. A szülőknek viszont megadja azt a biztonságot, hogy a „kis felnőtt” gyermekük családi környezetben tölthet el egy tanévet külföldön. És milyen hosszúnak is tűnik egy év, amikor előtte állunk! Most a végén már úgy érezzük, hogy elrepült egy szempillantás alatt, de máig őrzöm azt a képet, ahogyan „egyszem” gyermekünk egyedül megy be a kapun a repülőterre és azt a videó felvételt, amikor Dominik gépe felemelkedik és eltűnik a szemünk elől.

Hiányát lassan-lassan betöltötte az a megnyugtató érzés, hogy szinte első pillanattól jól érezte magát az új családjában. Hálások is vagyunk nekik érte. Persze az is segített betölteni az űrt, hogy mi magunk is „host-anya-apa” lettünk, vagyis hogy mi is kaptunk egy fiatalembert cserébe. Reggel 7-kor elrepült egyetlenünk

és déli 12-kor becsöngetett az új fiunk. Nem tudom, melyikünk volt izgatott jobban? Valószínűleg mi. Isaue volt az első „cserediákunk”, akinek el kellett viselnie, hogy néha túlizguljuk, néha túlszervezzük, néha túl komolyan vesszük a vele kapcsolatos dolgokat. Az ő nyitott személyisége, fogékonyága minden újra, sokat segített nekünk. Igazán sokoldalú kis embert ismertünk meg benne, és mi próbáltuk támogatni az ő zenei, fotós és filmes törekvéseit. Mondhatom igazi anyai büszkeséget éreztem, amikor gitározott a Rotary Bálon, amikor táncolt a Versegly Szalagavatóján és akkor is, amikor sikerült az első magyar mondatokat összerakni. Ugyanakkor azt gondolom, hogy könnyebb lett volna magyar barátokra szert tennie, ha Dominik itthon van.

De Dominik is hasonló cipőben járt Wenatchee-ben, egy amerikai kisvárosban. Neki annyival „könnyebb” volt a helyzete, hogy az érkezésekor a lány testvére még két hétig otthon volt, így bemutatta a barátainak. A másik nagy szerencse az amerikai foci volt! Még az iskola kezdete előtt befogadták a gimnázium csapatába. A mindennapos kemény edzések lekötötték a fölös energiáit és a teljes szabad idejét. Egy olyan közösséghez tartozott, ami egy idegen országban biztonságot jelentett a család mellett. Mindig tudtuk, hogyan érzi magát. Családváltásoknál, amikor izgatott volt, többször beszélünk. Bezzeg, amikor jól érezte magát, eltűnt egy-egy rövidebb időre ☺. Az egyik ilyen időszak után merészeltem megkérdezni, hogy érzi magát és a válasza ez volt: „Anyá, élvezem Amerikát!”

Gondolatainkban mindig vele voltunk. Örültünk a sikereinek. Izgultunk, ha kihívások elé került. Be kell ismerni, nem mindig volt könnyű ez az időszak, de biztos vagyok benne, hogy ha hazajön, egy életre való élmény lesz a bőröndjében.

Hálások vagyunk a Rotarnak ezért a „bőröndért”!

Szakácsné Nyeste Szilvia

KENUTÚRA A HOLT-TISZÁN

Indul a túra!

2015. június 7-én megvalósult a már egy éve tervezgetett Holt-Tiszai kenutúra, melyet a két szolnoki Rotary Klub ötlött ki és közös családi-baráti programként töltöttünk együtt egy napot.

Kezdetől sejtettük, hogy nem kis vállalkozás lesz, ami az indulásnál igazolódni látszott. Többen úgy ültünk hajóba, hogy még soha nem kenutunk, bár látni már láttunk ilyen hajókat.... Nos az elején jó volt tisztázni, hogy a kenutás akkor igazán hatékony, ha minden bent ülő egy irányba néz! Elég fontos a lapát domború illetve homorú oldalának helyes megválasztása evezéskor! Érdekes körülmény az is, hogy a kenuk hajlamosak önálló életre kelni a vízen és kormányzás nélkül szeretik rövid időn belül elérni mindkét partot. Az első öt percben azt is megtanultuk, hogy ha mindenki ugyanarra az oldalra ül, és egy oldalon evez, furcsa vízfekvést vesz fel a kenu.

Ezt követően már szinte semmi probléma nem volt, elindult a csapat 8 hajóval, 27 fős legénységgel. Az izgalmat még fokozta egy kicsit, hogy nem tudtuk a pontos távot amelyet meg kell tennünk, és érdekesen alakult a végeredmény, hiszen ugyanazon folyószakaszon evezve, volt aki 13 km-t tett meg és volt aki 14 km-t. (kormányosok oh!) A partról is többen drukoltak nekünk (bár szerintem csak a stégjeiket féltették), az biztos, hogy nem egy Matula-bácsis lapátkezelést láthattak.

2,5 óra alatt tettük meg a távot, és megérkezve a sport-telepre már várt a Sticz Feri, Lakatos Laci által elkészített csodálatosan finom szarvas pörkölt!

A két klub összesen 34 fővel vett részt ebben a fantasztikus nyári vízi programban, és érkezést követően már arról beszélgettünk, hogy ezt meg kell ismételni!

Szeretnék köszönetet mondani Deák Józsinak, Sticz Ferinek, Lakatos Lacinak és mindenkinek, aki segített megvalósítani programunkat!

Szeptemberben találkozunk!

Dr. Kürti László

ELŐADÓINK VOLTAK

A hagyományokhoz híven, azt folytatva a 2014-15-ös Rotary évünkben is számos előadó látogatott el hozzánk. Érdekes módon ez az év elsősorban a kultúráról, a művészetekről szólt. Három a zenéhez értő, művelő, szerető vendégünk volt.

A sorban az első Válóczy Gyula őrnagy a Légierő Zenekar Szolnok karnagya volt. A klubtagok és az érdeklődők megismerhették a már 45 éve működő Légierő Zenekar Szolnok tevékenységét, a karnagyi feladatokat, na és persze magát a zenészt, a családapát.

Még mindig a Légierő Zenekar Szolnoknál maradva a következő zenész előadónk is közülük került ki, Márki Sándor törzsszázlós személyében. Egy igazi „zenei polihisztort” ismerhettünk meg Sándor személyében: zenész, zeneszerző, zenetanár, zenekar vezető. Aki nem hiszi, járjon utána: <http://markisandor.hu/>.

A zenészek sorát Molnár Máté zárta ebben a Rotary évben, mondhatnánk, hogy Ő volt a kakukktojás, mivel Domoszlóról látogatott el hozzánk és tartott egy nagyon színes és érdekes beszámolót a hazai könnyűzenei életéről. Hiszen Máté nem más, mint a 10 éves ROAD Zenekar frontembere, éneke, menedzsere. Persze, hogy itt is volt kötődés a Légierő Zenekar Szolnokhoz. A ROAD Zenekar és a Légierő Zenekar Szolnok 2014. szeptember 26-án fergeteges közös koncertet adott a Szolnoki Főiskola KarpART nevű rendezvényén.

2014. szeptemberének végén újra vendégünk volt Lamos Imre dandártábornok úr a MH 86. Szolnok Helikopterbázis parancsnoka. Beszámolt a helyőrség működéséről, az ott dolgozó hivatásos és szerződéses katonák mindennapjairól. Az előadásában nagy hangsúlyt fektetett a bázison tevékenykedő alapítvány munkájának bemutatására. Az alapítvány próbál segíteni a rászoruló katonacsaládoknak.

Előadóként köszönthettük Lőrinczy Attila vállalkozót, ügyvezetőt és az Abonyi Birkózó Club elnökét. Nagyon érdekes volt hallani, hogy mennyire szívügyének tekinti a birkózás, az utánpótlás nevelés kérdést. Ő is próbálja a lehetetlent megvalósítani mind cégvezetőként, mind családapaként és mind sportvezetőként helytállni, eredményeket felmutatni.

2014. év őszén Szalay Ferenc Szolnok Megyei Jogú Város Polgármestere is immár szokásosnak mondható módon beszámolt a városban folyó és tervezett fejlesztésekről. A fejlesztések kapcsán a klubtársak is aktívan vettek részt az eszmecserében. 2015 májusában előadást tartott körünkben Baginé Gavaldik Livia a Jászládányi Fiatalok Továbbtanulását Segítő Alapítvány képviselője is.

A 2014-15-ös Rotary év előadóinak sorát Busi László alezredes úr zárta. Busi László a Tiszai Vízügyi Rendőrkapitányságot vezeti. Rendőri munkája mellett számos rendezvény, konferencia meghívott előadója. Az oktatásban is kiveszi a részét, a Szolnoki Főiskola címzetes docense, a Tourist Police program egyik meghatározó vezetője, életben tartója.

Köszönjük előadóinknak, hogy megtisztelték klubunkat jelenlétükkel, előadásukkal.

Dr. Szabó Attila

Válóczy Gyula

Lőrinczy László

Márki Sándor

Molnár Máté

Szalay Ferenc

Lamos Imre

Busi László

Baginé Gavaldik Livia

MÉCSESÚSZTATÁS

Kiss József

2014. augusztus 31-én, Szolnok Napja előestéjén, a Szigligeti Színház mellett álló Zounok szobornál gyűltünk össze mi, Rotary-sok, és a szép számmal megjelent emlékezők. A Mécsesúsztatás meghitt hagyománya már beépült Szolnok jellegzetes eseményei közé, nemcsak a városvezetés, de a polgárok is számon tartják. Ez évben az ünnepi beszédet Kiss József mondta.

„Sorsom úgy hozta, hogy nemrég három napot az Anglia északi részén, festői dombokon fekvő, 80 ezer lakosú Harrogate nevű városban tölthettem.

Önök most joggal kérdezhetik, vajon ennek mi köze lehet Zounok ispánhoz és Szolnok városához?

Zounok ispán Gellért püspökkel együtt egy eszméért, a hitéért halt meg. Keresztények voltak, s a tudatlanság, irigység, bosszúvágy és gyilkos indulat végzett velük. Mártírok lettek, Zounok a nevét is nekünk adta, nemcsak a példáját és az életét.

Angliában, Harrogate-ben mindeközben nem volt Zounok,

nem volt Mohács, nem voltak törökök, osztrákok, muszkák, nem volt Trianon. Nekik nem kellett folyton - idegen, gyarmatosító szándékkal hazájukra törő - hadseregek ellen küzdeniük. Országukat nem szabdalták darabokra, nem bombázták le, és nem robbantották föl legszebb hídjaikat, nem szenvedtek kontraszelektív, otromba és kirekesztő rendszer megalázó légkörében.

Házaikat nem rombolták le idegenek és ha újjá akartak valamit építeni, nem kényszerítették rájuk központilag engedé-

Munkában a kórus

lyezett tucat terveket. Nem vonultak át városukon kíméletlen tankhadosztályok, nem telepítették őket tömegesen otthonaikból más városokba, és nem szorították be őket hatalmas, lelketlen, szigetelés nélküli betontömbökbe.

A saját nyugodt életüket élhették hosszú évszázadok óta.

Voltam olyan várban Angliában, mely lassan ezer éves, mint Zounok, de a konyháját bármikor be lehetne fűteni, az épület ugyanis működőképes. Megőrizték. Harrogate-ben, de egész

Esti hangulat a Zounok-szoborral

Fények

Angliában sem engedték meg soha azt, hogy teret nyerjen az a romboló, örült ötlet, hogy arra méltatlan, erkölcsökben, műveltségükben, tanultságukban tökéletlen és fogyatékos emberek kerüljenek hatalmi helyzetbe, és szabad utat engedjenek - éppen a képességeik hiánya miatt bennük felhalmozódott - irigységüknek, bosszú-, és hatalomvágyuknak.

Ez Magyarországon, a huszadik században nem is egyszer, de többször is megtörtént, különböző ideológiák, izmusok zászlói alatt.

Aki műveletlen, tekintetét képtelen felemelni, látókörének horizontja csak a környező bokrokig ér, annak az egyetemes és örök értékek felzaklató, fenyegető veszélyt jelentenek, melyeket, megérteni képtelen lévén, el kell pusztítani.

Igen, Zounokhoz hasonlóan nekünk is nap mint nap meg kell vallanunk hitünket és számolnunk kell az otromba irigység, a tudatlanság nyers erejével. Zounokokká kell lennünk. A jövőnkért, utódaink jövőjéért tesszük, ahogy ő tette, hogy egykor valóban szabad országban élhessenek, élhessünk.

Szalay polgármester úr mondta pár napja: „hagyományainkat most teremtyük meg.” Ez így van, legyünk rajta, hogy ez valóban így legyen, tegyünk érte, teremtsünk hagyományt. De csakis olyan értékek mentén, melyek valóban örök értékek, de együtt, a gondolatok egyetemes együttesében, teljes világot kiadó, történelmi összefüggés-rendszerében. Nem kiragadott, a teljesség hatalmas fájáról letépett, magukra maradt, árva levelekként, mint például a „szabadság, egyenlőség, testvériség” eszméje, melyek póré önmagában tömeggyilkosságokhoz, rablásokhoz és törvényteleniségekhez vezetett.

Legyünk hát mindnyájan Zounokok, és ha elég nagy a hitünk, s nem hagyjuk egymást magára a csónakban, biztos vagyok benne, hogy át tudunk evezni a nagy folyón, akár a tengeren is, hogy elérjük a biztonságos partokat, a szigetet, ahol már nincs gyűlölet. Legyünk mindnyájan kis mécsesek, akik egyenként erőtlennül pislákolnak, de ha sokan úsznak a vízen, nagy fényt árasztanak, mely talán még a Zounok is pánt fenyegetőket is elijeszti. Legyünk magyarok, higgyünk a magunk hitében és örüljünk a mások jóakarátának, sikerének, fogjunk össze, és teremtsük meg hagyományainkat a jövő számára.

Indul a mécses

Márai Sándor sokat írt a polgári létről, a polgár moráljáról, a polgári eszményekről. Hogy ez a gyakorlatban mit is jelent, azt a saját szememmel láttam nemrég Angliában, a szigeten. Miránk vár tehát a feladat, hogy mi is megépítsük azt a várat, melyet még ezer év múlva is használni tudnak utódaink. Szent István, Szent Gellért és Zounok már megépítették az alapot.

Kiss József

Rotaristák

2015. ÉVI CHARTER ÜNNEPSÉG

Családtagok társaságában

Klubunk idén tartotta a tizenhatodik Charter ünnepségét. Az ünnepi ülésen a klubtagok családtagjaikkal érkeztek, megtisztelték a rendezvényt tiszteletbeli tagjaink párjukkal.

Illés Anna és Horváth Péter zenés műsorával vette kezdetét a program, utána Antal Attila elnök úr a köszöntőjében röviden áttekinthette az elmúlt évben történt eseményeket. A korábbi évek alatt kialakultak hagyományaink mind karitatív rendezvényeink, mind a klubéletünk és mind a szabadidős programjaink terén, ehhez igazodott az aktuális Rotary év programja is.

A továbbiakban került sor a kitüntetések átadására. Sticz Ferenc és Lakatos László Paul Harris díjat kapott, Kardos Tamás és Turóczy István Szent-Györgyi Albert díjban részesült, az év Rotaristája kitüntetését pedig idén ismét Dr. Szabó Attila vehette át. Extra díjat vehetett át a jövő évi First Lady: Szakácsné Nyeste Szilvia

A Rotary-kehellyel történő koccintás után került sor a szokásos fényképezkedésre, idén először a családtagok társaságában is.

A kitüntetettek felszólalásai után dr. Szabó Attila lekongatta az ülést és a díszebédet követően kötetlen beszélgetéssel zárult a tizenhatodik Charter ünnepség.

Lakatos László, Sticz Ferenc, Dr. Szabó Attila

Antal Attila

Rakos Miklós köszöntője

Az elnöki asztal

Sticz Ferenc: Paul Harris díj

A Paul Harris díjas Lakatos László, feleségével

Túróczy István: Szent-Györgyi Albert díj

Kardos Tamás: Szent-Györgyi Albert díj

Az év Rotaristája: Dr. Szabó Attila

Extra díj: Szakácsné Nyeste Szilvia

EGYSZER VOLT ... EGY BÁL!

Több, mint tánc

kor boldogsággal és büszkeséggel töltött el a felkérés, mert az nagyon megtisztelő volt számomra. És persze imádom a kihívásokat! Kész, igent mondtam, a varázslat elkezdődött!

Eljött a nagy nap: november 8-a, a 2014-es szolnoki Rotary Bál napja - mely egyben a báli szezon nyitó eseménye is - és amely méltón ragjához és nevéhez, városunk csodálatos Megyeházának dísztermében került megrendezésre.

Fontos volt számomra, hogy ez a kiemelkedő jelentőségű rendezvény a hagyományok tiszteletben tartásával és a közös szolgálatával összhangban, de mégis báli hangulatban teljen. A vendégek érkezéskor pezsgőt és a hölgyek egy szál rózsát is kaptak, mely rögtön segített a jó hangulat megteremtésében. Az idei rendezvény különlegességei közé tartozott, hogy az 1911. District vezetője mellett a vendégek között a zentai

...és nem is akármilyen! Ki gondolta volna, hogy a mélygarázsunkból egy mesebeli bálba csöppennek? Ebben a mesében Dr. Szalóki Pista bácsi volt a nagy „Varázsló”, akinek a felkérésére nem tudtam nemet mondani. Így szólt, mikor a garázsban összehatalálkoztunk: „Juditka! Nincs kedve az idei Rotary Bál háziasszonya szerepét elvállalni?”

Földbe gyökerezett a lábam, hiszen sok szerepet kaptam már a pályafutásom alatt, de ettől kicsit megijedtem, hisz ilyen szerepben eddig még nem mutatkoztam! Ugyanakkor

Rotary Club is képviseltette magát, továbbá két brazil és egy mexikói cserediákot is üdvözölhattünk köreinkben.

Miután mindenki elfoglalta a szépen megterített asztaloknál a helyét, Antal Attila úr, az RC Szolnok elnöke és Lengyel Tamás úr, az 1911. District kormányzója nyitották meg a bált. Ócsai Péterné, a „Minden gyermek fontos” Családbarát Egyesület szóvivője beszédében többek között kiemelte, mennyire fontos az óvodai minőségi étkeztetés folyamatos fejlesztése, az odafigyelés, hogy gyermekeink Szolnokon minőségi ellátásban részesüljenek. Ezt különös érzékenységgel hallgattam, hiszen én is két kislány anyukája vagyok és bizony a mai világban egyre jobban oda kell figyelnünk, mit esznek a gyermekeink, hogyan szolgálja az étkezés a fejlődésüket.

A báli hangulat fokozásáért a Verseyhy Ferenc gimnázium tanulói vállalták a felelősséget, és fergeteges műsorukkal elkápráztatták a vendégeket. Ropták a néptáncosok, Kacsó Hanga Borbála énekelt szólót, aki a 2014-es Felszállott a Páva c. műsor nyertese volt. Ezt követte egy csodálatos francia dal „Belle” a Notre Dame des Paris c. musicalből, Boczek Balázs előadásában. Nekem ez tetszett a legjobban! Fantasztikus tehetség és micsoda hang!!! Kolláth István és a két brazil cserediák, Bruno Barata Lincés Alves és Isaque Seneda gitár előadásukkal nem kis tapsvihart arattak. Szerintem sokan táncra perdültek volna ezekre a latin ritmusokra, az biztos. Egy szép Christina Aguilera dalt hallhattunk Halmi Dórától, majd a műsor zárásaként mi más következhetett, mint izzó tangó, cha-cha-cha..., forró latin tánc egyveleg Ballók Benke és partnere Fekete Dorina előadásában. Sokan táncoltak volna velük együtt! A parketta szikrázott, a vendégek pirosra tapsolták a tenyerüket.

Ilyen fantasztikus műsor után mindenkinek jól esett egy kis étel-ital, de még mielőtt megkóstolhattuk volna az ingyenesen nyújtott finomságokat, a Rotary-pohár köszöntőre került sor, amit kíváncsian figyeltem. Jó érzéssel töltött el, hogy részese lehettem egy ilyen ünnepi, mondhatni bensősé-

Lengyel Tamás kormányzó szolnoki rotarisok társaságában

Teltház

Indul a tánc

ges szertartásnak, ami a barátságról és a „jó”-ról szól. Arról, hogy milyen jó adni, adni azoknak, akik kevésbé szerencsések, akik rászorulnak, ezzel segítve az ő életüket, javítva életük minőségét. A Rotary Club-tagok akik azon fáradoznak, hogy ezt lehetővé váljon, ezzel a baráti gesztussal, a Rotary pohárral való koccintással köszöntik egymást, ismerik el mások munkáját is. Nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy ezt a fontos momentumot én is átérezhettem.

Ezen az estén mindenki adakozott. Az éttermek is, akik finomabbnál finomabb ételeket varázsoltak az asztalra, a borászok, pincészetek is, akik mámoros nedűkkel kedveskedtek a száraz torkú vendégeknek, és a cukrászok is, akik mesés desszerteket ajánlottak fel erre a szép estére. Köszönet érte! Már a vacsora elfogyasztása közben is csodálatos zenét hallhattunk a szolnoki Traffic Band zenekar előadásában. Ez is fokozta az est hangulatát. Voltak akik már rögtön vacsora után táncra perdültek. Nem kellett senkit noszogatni, most kezdődött csak az igazi mulatság! Jobbnál jobb számokat hallhattunk! Hajnalig szólt a jó zene! Eközben ha valaki sze-

Ihaj-csuhaj

rette volna tudni, mi vár rá 2015-ben, lehetősége volt, hogy megtudja azt Bari Ilona grafológustól és Antal Piroska számismisztikustól. Úgy tudom, ők már évek óta részt vesznek a bálon és mindig hosszú sorok kígyóznak a szobájuk előtt, akkora az érdeklődés. Most is így volt és akiket tőlük kijönni láttam, mindenkinek mosoly volt az arcán.

Egy bál sem maradhat tombola-húzás nélkül. Éjfélkor -pihenés képpen- kihúzásra kerültek a tombolák, kiosztásra kerültek a felajánlott tombola-tárgyak.

Meddig tartott a bál??? Ameddig a jó ételek, italok el nem fogytak, ameddig a jó zenészek és nem utolsó sorban a JÓ EMBEREK el nem fáradtak. Ki tudja? Ameddig a varázslat tartott. Remélem még sok ilyen varázsban lesz részem, nem csak nekem, MINDENKINEK.

Lőrincz Judit
operaénekes, a bál háziasszonya

GULYÁSFESZTIVÁL 2014

Munkában a Sticz Feri irányította főzőbrigád

Az idén is, csakúgy, mint a tavalyi évben, a Szolnoki Tiszaliget adott helyet a Gulyásfesztiválnak. 2014. szeptember 13-án szombaton gyülekeztek a baráti társaságok, cégek, szervezetek, hogy megvendégléjék ismerőseiket, barátait a finomabbnál finomabb magyaros gulyásokkal. Aki nevezett a versenyre, az a zsűri kegyeit is el szeretne volna elnyerni finom gulyás ételével.

A Szolnoki Rotary Klub is képviseltette magát, visszatérve a régi hagyományokhoz, már harmadik éve látjuk vendégül klubtagjaink családját, barátait, és a klubunk rendezvényeit támogató barátainkat. Sajnos az időjárás nem volt kegyes hozzánk, de a képekből látszik, hogy a rossz idő sem tudta kedvét szegni gasztronómiai szekciónknak.

A tavalyi helyünkön állítottuk fel sátrainkat és kezdtük el az idén négy bográcsban főzni finomságainkat. A szokásos mangalica szalonnás, töpörtös, kolbászos reggeli, és természetesen az ízfokozóként alkalmazott kupica pálinka sem maradhatott el. Egy bográcsban körmös pacal, másikban őz gulyás, a harmadikban birkás káposzta, a pluszban felállított bográcsban vaddisznó pörkölt rotyogott. Mindezekhez házi kenyeret, savanyúságot, házi csapolt sört és rosé fröccsöt kínáltunk vendégeinknek. Örömmel jelenthetem, hogy a közel 100-120 adag ételből hírmondó sem maradt!

A rossz idő ellenére, jó hangulatú baráti beszélgetések, poharazgatások jellemezték az ismét sikeres jó hangulatú rendezvényt ahol, ismét jó

A kép közepén Teszár Balázs és Ulrich Hecht (RC Halberstadt)

Ízlik Feri bácsi főztje

volt Rotarysnak lenni. A képriportból kitűnik, hogy a Szolnoki Rotary Club 2015-ben is jó szívet és finom ételekkel várja Barátait és Támogatóit!!

Találkozunk 2015. szeptemberében is!

Sticz Ferenc

Pomázi Gábor, Czeglédi Sándor és Dr. Kürti László

Jó étvágyat!

ADVENTI VACSORA

2014. december 22-én - hagyományainknak megfelelően - a Galéria Étteremben készültünk a naptári év utolsó klubrendezvényére, várva a Karácsonyt az advent utolsó napjaiban. Csószity Zoltán barátunk nagy körültekintéssel készítette elő a meghitt családi találkozó programját.

Az est a **Péntek 3** amatőr énekkar karácsonyi dalsokrával kezdődött. Az együttesben rotarys felségek és barátnők előadásában népszerű karácsonyi dalokat hallottunk, amelyet szeretettel adtak elő a megjelent családoknak és a cserediákjainknak. Köszönet a kedves megjelentekért a hölgyeknek!

A zenés felvezetés után Csószity Zoltán adventi gondolatait hallgattuk meg, majd a tagság a Rotary kehellyel koccintva kívánt boldog ünnepet egymásnak. Apró ajándékkal kedveskedtünk vendégeinknek és a vacsora mellett beszélgettünk a 2014-es évről, a közelgő ünnepekről, gyermekeinkről és az unokákról az elnöki köszöntő után.

Külön öröm volt számunkra a csaknem teljes körű részvétel mellett tiszteletbeli tagjaink jelenléte, akiknek segítsége, bölcsessége és közreműködése egész évben is különösen fontos volt számunkra. Az ünnep előtti utolsó klubrendezvényünket kötetlen beszélgetéssel és számtalan jókívánsággal zártuk.

Kiss László

Karácsonyi énekek

Péntek 3 kórus

Pohárköszöntő

ADVENTI HANGVERSENY

Máté György

A Rotary Club Szolnok 2014. december 13-án jótekonysági, adománygyűjtő Adventi hangversenyt rendezett a Légierő Zenekar Szolnok közreműködésével a szolnoki Belvárosi Nagytemplomban. A zenekart vezényelte: Válogási Gyula őrnagy.

A hangversenyre közel 120 fő jött el támogatva ezzel a Szolnoki Római Katolikus Plébánia Szent Erzsébet Karitás Csoport gyermekétkeztetési programját.

A Karitás Csoport a gyermekétkeztetési programjával azon rászoruló családokat támogatja, akik nem tudják fizetni a gyermekeik étkeztetését. A Karitás Csoport a karitatív adományokból közel 40 szociálisan rászoruló gyermek iskolai étkeztetését tudja folyamatosan fedezni. A Rotary Club Szolnok már több alkalommal támogatta ezt a programot, mivel a klubtagság is kiemelt feladatának érzi a gyermekéhezés fel-számolásának elősegítését.

Az Adventi hangversenyen összegyűjtött 221.790 Ft nagyságú adományt 2014. február 9-én a Baross úti klubhelységünkben adtuk át a Szent Erzsébet Karitás Csoport részére.

Dr. Szabó Attila

Sokan voltunk ...

A Légierő Zenekara

Vezényel Válogási Gyula

Máté györgy köszöntője

Az adomány átadása

ÚJRA HALBERSTADTBAN!

Fogadás a német barátainknál

Többször is elhangzott a halberstadti rotarys barátainkkal töltött napok alatt az idő gyors múlására rácsodálkozást kifejező mondat. Valóban szinte hihetetlen, de már 5 év telt el azóta, hogy a Halberstadti Rotary Klubtól első alkalommal érkeztek hozzánk kapcsolatfelvételle az ottani tagok.

Időközben többször is vendégül láthattuk Szolnokon a halberstadti barátokat, s miután klubunktól 2 éve már többen megismertük a Harz hegység lábánál fekvő csodás városkát és környékét, szerencsés klubtársaimmal és hozzátartozóinkkal legutóbb 2015. június elején tölthettünk csodálatos napokat a partner klub meghívása alapján Németországban.

Ilona és Ulli Hecht Barátaink igen jól sikerült vendégfogadó estjét követően kíváncsian vártuk a következő napok élményeit. Bőven volt részünk élményekben és ámulatban. Tudta a kedves Olvasó, hogy a wolfsburgi Volkswagen autógyárban 3 műszakban mintegy 50 ezer ember dolgozik? Hogy naponta 1500 kamionnyi áru érkezik a gyárba, s napi nettó 19,5 óra munkaidő alatt 3800 új autó gördül le a szalagokról? Csoportunknak volt szerencséje a 70 perces –speciálisan gyárlátogatási körutazásokra gyártott VW buszos- VIP gyári körútján látni a német mérnöki munka csodás alkotásait is, a robotgépeket, amelyek az autók összeszerelésében meghatározó szerepet kapnak. Miután a megtekintett szerelőcsarnokokban szinte alig láttunk munkásokat,

Extrabreit

többször feltettük egymásnak a kérdést: biztos, hogy az említett számú dolgozó végez munkát a gyárvárosban? A válasz egyértelművé vált, miután kiváló látogatás vezetőnk a gyárlátogatás végén közölte, hogy nagyjából a gyár egy százalékát láttuk.

A következő napon a Halberstadthoz közeli Quedlinburg várost látogattuk meg, ahol vendéglátóink idegenvezető segítségével mutatták be a város szépségeit. Volt mit megcsodálnunk, nem csupán a helyi dóm, hanem a XVI. és XVII. században épült házak is egyedi élményekkel tettek minket gazdagabbá.

A második nap délutánján az 1930-as években készült, a város által renováltatott és jó állapotban fenntartott villamossal jártuk be Halberstadtot. A város mintegy 37 ezer lakosának kényelmes – és nem utolsósorban környezetkímélő- városi utazását szolgálja a több mint 10 kilométer hosszúságú pályán közlekedő villamos.

Német barátaink részéről az előző látogatáshoz viszonyítottan is többen vettek részt a közös programokon, részünkről pedig több új klubtársunk is a kiutazók csoportjában volt. Nem véletlen tehát, hogy minden programon látható és érezhető volt a két klub tagjainak egymás megismerésére irányuló nyitottsága. Örömmel állapítottuk meg a hazaindulás előtti búcsúzkodás során, hogy szebb és jobb, tartalmasabb nem lehetett volna programunk. Új személyes kapcsolatok, rotarys barátságok alakultak a programok során, tovább épült a két klub közötti kapcsolat. Meghívásunkat elfogadva, a halberstadtiak 2016. évről ígérték a következő szolnoki találkozást.

Dr. Barazutti László

Halberstadti és szolnoki rotarisok

FARSANG 2015. FEBRUÁR 27.

Fársáangi dámák

Fények Csószity Zolival

Ismét tavaszváró időbe fordítottuk a klub naptárját. Népes seregle-tünk Pető Krisztián Nagyherceg és párja vezetésével az Országos Cserediák Konferencia előestéjén sikeresen búcsúzott a téltől. Jelen volt mindenki, aki számít.

2015. Past Prezidentjének megnyitója után felvonultak az óceáno- kon túlról ide érkezett cserediákok, több mint ötvenen. Csapatuk vidám forgataga köszöntötte az egybegyűlteket. Ezt követően a Mu- latságra érkezett méltóságok mutatkoztak be a Disney Land-i egér- pártól a Napkirályig.

Megtisztelték jelenlétükkel az eseményt Zentáról a Darázs pár és a Motoros pár a Bankárral. Bemutatkozott a Tavirózsa utca csapata és fellépett a ZIZI Labor az Asszonykórussal nagy sikert aratva.

A mindenki meglegedésére elfogyasztott vacsora után a talpalá- valót DJ Eszenyi szolgáltatta, az asztaloknál maradottakat a Mágus kápráztatta el ügyességével témát adva ezzel mindenkinek az elkö- vetkező találkozások beszélgetéseikhez.

Az éjféltombola sorsolás izgalmait Csószity Zoltán fokozta. A tánc- kedv hajnali csökkenésekor a Turóczy Testvérpár vette át a főszere- pet, akik virradatig zenéltek és énekeltetett együtt a jelenlévőkkel. Mi, akik itt voltunk egy vidám estén, jó társaságban érezhettük jól magunkat és ezzel támogathattuk a klub cserediák programjának sikerét.

Horvát Gyula

Farsangolók

Jól érezték magukat a cserediákok is!

ADVENTI BORKÍNÁLÁS 2014.

Beindult a borkínálás

Sticz Ferenc és Kiss József

A 2014. évi immár 12. borkínálás már november 24.-én indult, és egészen december 21-ig tartott, ami nem kis feladatott rótt klub tagjaira. A borkínálás előkészítésében, szervezésében klubunk komoly rutinnal rendelkezik, így a faház berendezése, a bor beszerzése gyorsan és olajozottan ment. A bort ismét az Egri Rabóczi pincészetből szereztük be. Forralt borainkat a hosszú évek óta bevált receptjeink alapján készítettük.

Klubtagjaink és barátaink a mostoha időjárás ellenére is nagy odaadással kínálták forralt borunkat és teáinkat, hogy minél több adományt tudjunk gyűjteni.

Az idei gyűjtést, a Szolnoki Magyar Evangélium Testvér közösség/ MET/ „Oltalom” Idősek Otthona lakóinak számára adományoztuk, akik még az otthonból hiányzó használati eszközöket vásárolnak belőle.

Faházunk, sajnos a tér berendezésének szabályai miatt, kiesett a zsongásból, de az évről évre, visszatérő adományozó kedvű barátaink, megtalálták faházunkat és igazán kellemes estéték töltöttünk el közösen. Minden viszontagság ellenére, közel 300 liter vörös és 200 liter fehérbort forraltunk meg és kínáltuk a Kossuth térre látogatóknak.

A gyűjtés eredményeként, 224 964 Ft-ot tudtunk átadni az idősek otthonának. Ismét túl vagyunk egy sok munkával járó projekten, ami nem lett volna ilyen sikeres, ha a rotaris összetartás ismét nem mutatja meg mire képes!

Köszönet minden tag társunknak, családjainknak, barátainknak, és a klubunkat évek óta támogató adományozóknak és azoknak a szolnoki szervezeteknek, akik ismét lehetővé tették számunkra, hogy ott lehessünk a szolnoki emberek között.

Találkozunk 2015-ben!

A teának sincs ára!

Karácsonyi fények

Nemcsak bort kínálunk!

Szakmai tanácskozás

KORMÁNYZÓI LÁTOGATÁS

Lengyel Tamás Disztrikt Kormányzó Úr a 2014. november 8-i szolnoki Rotary Bál után soros találkozón is részt vett.

Szabó Attila Háznagy köszöntötte a jelenlévőket, külön Lengyel Tamást, a 1911 Rotary Disztrikt Kormányzóját (DG) és Pénzes Ilonát, a kelet-magyarországi régió Alkormányzóját (DGA), a 2016-17. Rotary Év kormányzóját (DGN).

Lengyel Tamás Kormányzó

Ünnepi klubülés

Kormányzó Úr mindenekelőtt bemutatta az új világelnöki zakót.

Elmondta, hogy a 2014-15. Rotary Év relatíve kényelmes a Disztriktünk számára, ui. kedvező döntés született: egy Disztrikt minimális/kívánatos létszámát 1100 főben, ill. 33 Rotary Clubban határozták meg.

A döntéskor a Rotary International (RI) nyilvántartása szerint az 1911 Disztrikt létszáma 1112 fő volt. 49 RC van a kormányzóságban és alakulnak az esztergomi és a szarvasi Rotary Clubok.

Disztriktünk számára a kényelmes létszám 1500-1600 fő lenne, ami lehetővé tehetné főállású titkár(ság) alkalmazását a napi ügyek gördülékeny vitele érdekében.

Az optimális klublétszám 25 fő vagy ennél nagyobb. E tekintetben is dicsérendő az RC Szolnok, amit mutat, hogy nálunk nagyon jól mennek a dolgok.

Erre az évre is tervezi a klubok többsége a létszámbővítést, összesen 114 fővel. Jelenleg 28 fő felvétele van folyamatban. Sajnos 4 RC nem tudja vállalni a bővítést.

Pénzes Ilona Alkormányzó

Nagyon fontos a kommunikáció. Ennek jelenlegi legfontosabb csatornái: Hírlevél, Rotary Magazin, Kormányzói Levelek, a GoL kommunikáció, a klubok honlapjai, hírlevelei.

Fontos a napi kapcsolatteremtés a klubok között. A Kormányzó törekvése, hogy legyen a magyarországi rotaristáknak egy aktuális webes felülete, ahol megoszthatják gondolataikat, információikat. Erre kiváló-

an alkalmas a Facebook. Remélhetően elmozdulunk a holtpontról.

Pályáztunk a Sao Paulo-i Rotary Convention rendezvényen egy standra a House of Friendship csarnokban. E helyen sok ezer rotarista fordul meg naponta, s e megjelenés kiváló alkalom lehetne a magyar Rotary bemutatására.

Nagyon jól működik az Ifjúsági Szolgálat: ez évben 54 hosszú utas kiutazó, 59 beutazó diákunk van; 16-16 rövid utas résztvevő vesz részt e 2-3 hónapos programban; 43-43 fő ki-, ill. beutazó vett részt a nyári táborok 2-3 hetes utazásain.

Az RI rendkívül pozitívan viszonyul a Disztriktünkhöz. Szigorúan tartjuk a költségvetési célkitűzéseket. Tervezzük a minden RC-re alkalmazható alapszabályt, közhasznú egyesületi alapszabályt létrehozni.

8 RC District Grant pályázatot nyújtott be, Global Grantként jól működik a Gift Of Life (GoL) program (<http://giftoflife.hu/>). Eddig 11 RC jelentkezett a GoL támogatására. Bármilyen összeg előre viheti e program sikerét.

Dr. Nagy Tibor

Zászlócsere

ELNÖKI TERVEK

Tisztelt Rotarysták - Olvasók!

Először csak a megtiszteltetést éreztem, miután felkértek a 2015/2016-os év soros Rotary elnökének, de mióta a PETS/SETS konferenciáról hazaérkeztem, már csak azon jár az eszem, hogy mennyi mindent kell megtennem, hogy e nemes felkérésnek én is eleget tudjak tenni. Hasonlóan mindazon elődök mintájára, akik előttem már nagyszerűen helytálltak. Mi mindannyian vagyunk szomszédok, barátok, világpolgárok, és szervezetek

tagjai, akik közösségeket fogunk össze. Veled, veletek így együtt – barátságban, barátsággal – többet tudunk tenni másokért és úgy gondolom talán magunkért is!

Az önzetlenség mellett egy kicsit "Önzők" is vagyunk, mert sokunknak csak akkor boldog a szíve, ha azt látjuk, hogy mások mennyire örülnek annak, ha támogatást vagy segítséget kapnak tőlünk. Azonban felmerül bennem a gondolat: lehet, hogy jobb lenne csak úgy névtelenül adni? Mennyire önös érdek az, hogy lássák kitől származik a támogatás?

Vagy még sem? Nagy dilemma és úgy gondolom a Rotarynak és Rotarystának nem csak adnia kell, hanem példát is kell mutatnia. Ezt pedig csak akkor lesz hatékony, ha megismernek minket és e jó gyakorlatot - követik minél többen.

Összetartó erőnk a barátság, tisztelet és tolerancia egymás iránt mindenhol és mindenkor. Rotary tagságunkból adódó alapvető feladatainkat, önként vállalt kötelezettségeinket úgy gondolom, komolyan vesszük és maradéktalanul teljesítjük.

A Rotary Világszervezetének 2014-2015-ös mottója volt a: Light Up Rotary! Vagyis, erősítsük meg a Rotaryt! A 2015-2016 év mottója: **Be a gift to the world!** Azaz, légy ajándék a világnak! Úgy érzem ezek a mondatok nagy felelősséget, súlyos és édes terhet tesznek a vállunkra.

Rotary „szíve” és mozgató rugója a klub-rendszer. A klubokban nemcsak a közösségi szolgálat iránti elkötelezettség erős, de ami igazán élővé teszi a klub-életet, az a barátság. Mindenki képviselve a saját meglátásait, mégis közös célok érdekében úgy tud együtt mozdulni a

közösség, hogy megvan az összetartás az egyének között.

Szerencsésnek mondhatom a Szolnok klubbot, magunkat, hisz mindamellett, hogy a legkülönbözőbb területeken dolgozunk, ezt a sokféle tapasztalatot, világlátást a legtöbbször sikerül összegyűrni, ezzel erősíteni a közös gondolkodást. Ugyanakkor meg kell említeni, hogy a demokratikus elvek mennyire fontosak mindannyiunk számára. Még nagyobb figyelmet kell szentelnünk az új tagoknak, akik friss ötleteikkel talán felpezsdíthetik a megszokott alkalmakat, mindamellett, hogy a tradíciók a folytonosság érzetét adják.

Ahhoz, hogy másoknak adni tudjunk; a családunkra, magunkra és a barátságokra is vigyáznunk kell. Ezért fontos, hogy mikor, mit és hogyan közlünk másokkal, elkerülve a félreértéseket, megőrizve a barátságot.

Főfeladatomnak tekintem, hogy vigyázzak a CLUBRA – MAGUNKRA és az eredményeinkre.

Nálam sokkal jobban megfogalmazta két elismert ember is a Rotarys Elnöki Évem vezérfonalát:

„Vigyázz Gondolataidra, mert Szavakká fognak válni.

Vigyázz Szavaidra, mert Tettekké fognak válni.

Vigyázz Tetteidre, mert Szokásokká fognak válni.

Vigyázz Szokásaidra, mert Jellemeddé fognak válni.

*Vigyázz Jellemedre, mert az Sorsodat fogja alakítani,
és Sorsod lesz az Életed.*

Dalai Láma”

Szókratész, ki kora egyik legnagyobb gondolkodója volt – ha lett volna akkor Rotary, talán legnagyobb Rotarystája lehetett volna, mondta:

„**Mindenki** hallja, hogy mit mondasz;
a **barátok** meghallják azt, amit mondasz;
de az **igazi barát** figyel arra is, amit nem mondasz ki.”

Remélem ezen két idézet megmutatta, hogy milyen gondolatok is foglalkoztatnak engem a következő Rotary évre tekintve.

Kérem segítsétek, hogy **”szolgálni”** tudjak!

*Szakács Attila
soros elnök 2015-16*

FRÖCCSKÍNÁLÁS 2015

A Rotary Club Szolnok idén 5. alkalommal tartotta a „fröccskínálás” nevű adománygyűjtő programját a X. Szolnoki Tiszavirág Fesztiválon. A „fröccskínálás” bevételeivel, az Önök adományaival idén a Szociális Foglalkoztató Intézet Gondozotti Közösségéért Alapítványt támogattuk.

Talán úgy, hogy a szolnoki Liget Otthonon többen ismerik őket. Klubunk már több alkalommal támogatta az otthonban élők mindennapjait.

A „fröccskínálás” ideje alatt 2015. június 16-20. között a tőlünk már jól megszokott minőség garantált volt: minőségi fehér és rozé borok és jó hideg szóda. Na és persze a gyerekeket finom szörpökkel vártuk.

Várjuk a vendégeket

ELNÖKSÉG 2014-15-BEN

Dr. Szabó Attila
háznagy

Horvát Gyula
alelnök

Sticz Ferenc
előző elnök
(2013/14)

Antal Attila
elnök
(2014/15)

Dr. Szakács Attila
soros elnök
(2015/16)

Kiss László
kincstárnok

Dr. Nagy Tibor
titkár

TAGOK

Andrási Imre

Dr. Barazutti László

Bartalos Zoltán

Bóka Tamás

Czeglédi Sándor

Csószity Zoltán

Dr. Deák Róbert

Dr. Horváth László

Jánosi Zsolt

Kardos Tamás

Kiss József

Kovács József

Dr. Kürti László

Lakatos László

Papp István

Pető Krisztián

Pomázi Gábor

Sztupjár Péter

**Szutorisz-Szügyi
Csongor**

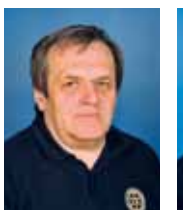

Váci László

Vass Lajos
(pártoló tag)

TISZTELETBELI TAGOK

Erdei György

Dr. Mrena István

**Pogány Gábor
Benő**

Rakos Miklós

Szalay Ferenc

**Dr. Szalóki
István**

Turóczy István

AZ ELNÖKSÉG TAGJAI VOLTAK 2014-15-BEN

Dr. Szabó Attila

Antal Attila

Horvát Gyula

Kiss László

Dr. Nagy Tibor

Sticz Ferenc

Dr. Szakács Attila

AZ ELNÖKSÉG TAGJAI LESZNEK 2015-16-BAN

Dr. Nagy Tibor
háznagy

Sticz Ferenc
alelnök

Antal Attila
előző elnök
(2014/15)

Dr. Szakács Attila
elnök
(2015/16)

Bartalos Zoltán
soros elnök
(2016/17)

Kiss László
kincstárnok

Czeglédi Sándor
titkár

ROTARY MECÉNÁS-DÍJ FELHÍVÁS

A Rotary Clubok nemzetközi hálózatának szellemiségével egyezően a Rotary Club Szolnok a maga elé tűzött célok megvalósítására törekedve Szolnok város és környéke kulturális örökségének megőrzését, a kulturális javak gyarapítását, közkinccsé tételét, a szellemi-kulturális élet fejlesztésének előmozdítását anyagi erőfeszítésekkel támogatók elismerésére 2000-ben Rotary Mecénás Díjat alapított.

A díj 2016. évi odaítéléséhez a klub – az alábbiak figyelembevételével kéri és várja a civil és egyéb szervezetek, baráti körök, egyének javaslatait.

1./ A díj adományozásának szabályzata szerint javaslatot lehet tenni arra a természetes vagy jogi személyre, aki a közelmúltban jelentős mértékben támogatta a bevezetőben körvonalazott célok megvalósítását.

2./ A javaslatnak tartalmaznia kell a díjra méltónak talált személy nevét, címét, valamint az elismerni kívánt tevékenység, teljesítmény

azonosítható módon megfogalmazott leírását, lehetőség szerint pontosan megjelölve a mecenatúra mértékét.

3./ A javaslatot 2015. november 15-ig kérjük írásban eljuttatni a klub címére: Rotary Club Szolnok, 5000 Szolnok, Baross u. 20.

További felvilágosítás a kuratórium elnökétől, Dr. Szalóki Istvántól kapható (tel.: 56/241-359; 20/377-47-40).

4./ Egy évben legfeljebb egy díj ítéltető oda. Indokolt esetben a díj megosztható. A klub fenntartja a jogot arra, hogy adott évben a díjat nem adja ki.

A Rotary Mecénás Díj magas művészi értékű kispasztikából – Pogány Gábor Benő szobrászművész alkotása – és oklevélből áll. A díjat 2016. januárjában, a magyar kultúra napján megrendezésre kerülő városi ünnepségen adjuk át.

Rotary Mecénás Díj kuratóriuma

ROTARY MECÉNÁS-DÍJ - 2015 – IGEN? NEM!

Másfél évtizede létezik a RC Szolnok által alapított Rotary Mecénás-díj. A klub életében ezen hosszú idő alatt változó számú előterjesztés került a kuratórium asztalára. Olykor nem volt könnyű a véleményalkotás, a mecenatúra értékelése, az előterjesztéseknek az alapító okiratban rögzített elvárásokkal való összevetése.

A 2015-ös évet megelőzően két alkalommal fordult az elő, hogy a kuratórium nem tudott olyan javaslatot a klub-tagok elé terjeszteni, melyet érdemesnek tartott arra, hogy a tagság minősített többségi szavazattal meghozhassa a díj odaítélésére vonatkozó döntését. Ebben a két évben (2003, 2013) nem került kiadásra Mecénás-díj. Ezzel szemben három alkalommal (2002, 2006, 2007) fordult elő, hogy a klub a díjat megosztva, mondhatni 'duplán' adott át az arra érdemeseknek.

2015 ugyancsak 'szűk esztendő' volt: megfelelő javaslattal nem tudott a kuratórium előállni, így a RMD ismét nem került átadásra. Ez megerősíti azt a tényt, hogy a díj odaítélése nem formálisan történik: a klub megfontoltan dönt, nem törekszik annak 'mindenáron' történő átadására a Magyar Kultúra Napján. A díjat illetően ez értéknövelő tényező. Ugyanakkor az átadás ideje elmaradása jelzés is a klubtagok - és általuk a kívülállók - felé: azt a felhívást jelzi, hogy tegyenek minél nagyobb erőfeszítéseket az arra érdemes mecénások felkutatására, és az elismerésük előkészítésére. Remélhetően e munka gyümölcse 2016-ra beérkezik!

*Dr. Szalóki István
kuratóriumi elnök*

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS A FELAJÁNLOTT 1%-ÉRT

A Rotary Klub Szolnok Egyesület köszönetet mond mindazoknak, akik 2014. évi személyi jövedelemadójuk 1%-át javunkra ajánlották fel.

Be a gift to the world

A jövőben is köszönettel fogadjuk a megtisztelő támogatásokat:

Adószám: 18832024-1-16

Bankszámlaszám: Raiffeisen Bank 12050002-01489211-00100001

Internet: www.rotaryszolnok.hu

E-mail: titkar@rotaryszolnok.hu

A ROTARY CLUB SZOLNOK HÍRLEVELE

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Teszár László, Antal Attila elnök (2014/2015), Rotary Club Szolnok

Fotók: Antal Attila, Dr. Nagy Tibor, Czeglédi Sándor

Szerkesztőbizottság: a Rotary Club Szolnok elnöksége

Nyomdai munkálatok: Fotogruppe Kiadó Kft., Szolnok

Tördelés: Dancza József

Megjelent 100 példányban

Klubtalálkozó: hétfőn 19 óra, Galéria Étterem, 5000 Szolnok, Szapáry u. 1.

Internet: www.rotaryszolnok.hu E-mail: titkar@rotaryszolnok.hu

Levelezési cím: Rotary Club Szolnok, 5000 Szolnok, Baross út 20.

Adószám: 18832024-1-16 Bankszámlaszám: Raiffeisen Bank 12050002-01489211-00100001